

- k) korelatem odliczeń przysługujących w przypadku uiszczenia składki emerytalnej jest opodatkowanie wypłaconych z programów emerytalnych kwot, oraz
- l) zaoszczędzone środki mogą zostać co do zasady wypłacone po osiągnięciu wieku emerytalnego?
- 2) Jeśli na pierwsze pytanie należy odpowiedzieć twierdząco; czy art. 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „zarządzanie” obejmuje usługę taką, jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym (zob. pkt 1.2 postanowienia odsyłającego)?
- 3) Czy dotyczącą płatności emerytalnych usług taką jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym (zob. pkt 1.2 postanowienia odsyłającego) należy w związku z art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy uznać za pojedynczą usługę czy też raczej za kilka odrębnych usług, które należy oceniać każdą z osobna?
- 4) Czy art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy należy interpretować w taki sposób, że ustanowione w tym przepisie zwolnienie z podatku VAT transakcji dotyczących płatności lub przelewów obejmuje dotyczącą płatności emerytalnych usług taką jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym (zob. pkt 1.2 postanowienia odsyłającego)?
- 5) Jeśli na czwarte pytanie należy odpowiedzieć przecząco, czy art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy należy interpretować w taki sposób, że ustanowione w tym przepisie zwolnienie z podatku VAT transakcji dotyczących rachunków depozytowych i bieżących obejmuje dotyczącą płatności emerytalnych usług taką jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym (zob. pkt 1.2 postanowienia odsyłającego)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 25 października 2012 r. — Juvelta UAB przeciwko Lietuvos prabavimo rūmai

(Sprawa C-481/12)

(2013/C 9/53)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Juvelta UAB

Druga strona postępowania: Lietuvos prabavimo rūmai

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on uregulowania krajowego stanowiącego, iż w celu sprzedaży na rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej wyrobów ze złota przywiezionych z innego państwa członkowskiego, których wprowadzenie na rynek tego państwa członkowskiego (wywozu) jest dozwolone, wyroby te muszą być ocechowane znakiem niezależnego urzędu probierczego upoważnionego przez państwo członkowskie, który potwierdza, że wyrób go noszący został skontrolowany przez ten urząd, i w którym podane są informacje zrozumiałe dla konsumentów państwa członkowskiego przywozu dotyczące próby wyrobu, w razie gdy takie informacje dotyczące próby są podane w oddzielnym i dodatkowym znaku lub oznaczeniu wykonanym na tym samym wyrobie ze złota?
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze jest istotne, że — tak jak w rozpatrywanym przypadku — dodatkowe oznaczenie dotyczące próby wyrobów ze złota, które jest podane na wyrobach i jest zrozumiałe dla konsumentów państwa członkowskiego przywozu (na przykład oznaczenie trzema cyframi arabskimi „585”), nie zostało dokonane przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, ale informacje podane w tym oznaczeniu odpowiadają co do treści informacjom widniejącym w oznaczonej na tym samym wyrobie cesze niezależnego urzędu probierczego upoważnionego przez państwo członkowskiego wywozu (na przykład stosowane przez państwo wywozu oznaczenie cyfrą arabską „3” oznacza w szczególności na mocy ustawodawstwa tego państwa próbę 585)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Prešov (Słowacja) w dniu 29 października 2012 r. — Peter Macinský, Eva Macinská przeciwko Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

(Sprawa C-482/12)

(2013/C 9/54)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Prešov

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Peter Macinský, Eva Macinská

Strona pozwana: Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

Pytania prejudycjalne

Czy wykładni dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak postanowienie zawarte w § 151j ust. 1 Občianskeho zákonníka (słowackiego kodeksu cywilnego), w związku z dalszymi postanowieniami prawnymi, których dotyczy postępowanie główne, umożliwiającemu wierzycielowi spowodowanie spełnienia świadczenia wynikającego z niedozwolonych postanowień umownych w drodze realizacji zabezpieczenia rzeczowego poprzez sprzedaż nieruchomości pomimo sprzeciwu konsumenta, spornego charakteru sprawy i bez dokonania oceny postanowień umownych przez sąd lub inny niezawisły organ?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 15, t. 2 s. 288.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 listopada 2012 r. — Eli Lilly and Company Ltd przeciwko Human Genome Sciences Inc

(Sprawa C-493/12)

(2013/C 9/55)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Eli Lilly and Company Ltd

Strona pozwana: Human Genome Sciences Inc

Pytania prejudycjalne

- Jakie kryteria należy zastosować, aby rozstrzygnąć, czy „produkt chroniony jest patentem podstawowym pozostającym w mocy” w rozumieniu art. 3 lit. a) rozporządzenia 469/2009/WE⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem”)?
- Czy kryteria te są inne, gdy produkt nie jest produktem będącym mieszaniną, a jeśli tak, jakie są te kryteria?
- Czy w przypadku zastrzeżenia dotyczącego przeciwciała lub klasy przeciwciał jest wystarczające, że przeciwciała lub przeciwciała są zdefiniowane pod względem ich wiążących

właściwości dla docelowego białka, czy też jest konieczne przedstawienie strukturalnej definicji przeciwciała lub przeciwciał, a jeśli tak, w jakim zakresie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 152, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 19 września 2012 r. w sprawie T-220/11 TeamBank AG Nürnberg przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 19 listopada 2012 r. przez TeamBank AG Nürnberg

(Sprawa C-524/12 P)

(2013/C 9/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: TeamBank AG Nürnberg (przedstawiciel: adwokat D. Terheggen)

Dруга strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylene wyroku Sądu z dnia 19 września 2012 r. w sprawie T-220/11 w całości;

— uwzględnienie w całości żądań wysuniętych w pierwszej instancji, zgodnie ze skargą złożoną w Sądzie w dniu 18 kwietnia 2011 r.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd nieprawidłowo zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ założył istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku graficznych znaków towarowych „f@ir Credit” i „FERCREDIT”.

Wbrew stanowisku Sądu w całościowym wrażeniu wywieranym przez te dwa znaki można dostrzec wyraźną i widoczną różnicę wizualną. Ponadto należy wziąć pod uwagę, że sporne znaki towarowe są powiązane z usługami sektora finansów, które zwykle wywierają znaczące skutki pod względem finansowym. Z tego względu należy przyjąć, że przeciętny konsument będzie oglądał te znaki ze szczególną uwagą i z dużym prawdopodobieństwem dostrzeże występujące między nimi różnice. Okoliczność ta nie została jednak wystarczająco przeanalizowana przez Sąd.